KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

6 F.

IN NEDERLAND 40 Cts

Nr 5

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE ROEP VAN DE WOESTIJN

HET BEGIN VAN DE NIEUWE AVONTUREN VAN LAMBIK, SUSKE EN WISKE

DE GEZANTEN VAN MARS

EN HET VERVOLG VAN ONZE GROTE PRIJSVRAAG

In Februari van het jaar 1875 vinden we de zeventienjarige Charles de Foucauld in de St-Genoveva-School, waar hij tegen z'n zin de lessen volgt, die hem moeten voorbereiden op het ingangsexamen voor de krijgsschool van Saint-Cyr.

In die vijf maanden heb je nog niet eens de tijd gevonden je boek van meetkunde open te snijden.

Men heeft ons op het hart gedrukt zeer zorgzaam te zijn voor onze schoolboeken... Ik kom er dus zo weinig mogelijk aan !

Maar Charles is zeer intelligent en rad van tong en slaagt toch voor zijn examen, zij het dan ook als de laatste van zijn promotie.

Eerst of laatst, hoofdzaak is dat we samen zijn

Het leven is mooi, m'n beste Driant ! Ik ga het prestige van m'n uniform te volle exploiteren, daar kan je van op aan.

Een « Londrès », Charles ?

Dank je. Ik rook alleen de havana's die speciaal voor mij gemaakt worden.

In 1878 zien we Charles te Saumur waar iedereen hem kent en praat over al de fratsen die hij uithaalt...

Je bent niet redelijk ! Je geeft hem vier maal meer drinkgeld dan de prijs van de rit zelf !

Kan een burggraaf de Foucauld kleingeld aannemen van een koetsier ?

Charles de Foucauld is wees en het is zijn oom die hem wegens vele onzinnige uitgaven de les spelt...

Je wilt me dus beletten een leven te leiden mijn rang waardig? Dat is een schande!

In zes maanden : 12.000 francs voor de kleermaker, 9.000 francs champagne 6.000 francs voor de schoenmaker. (1)

Wat kan ik aanvangen met de hongerrente die je me wilt uitkeren ?

Je vrienden doen het met hun soldij en dat is drie maal minder dan hetgeen ik je geef !

Maar onderluitenant Foucauld vindt, dat hij niet meer te Parijs kan blijven wanneer hij de champagne niet in stromen kan laten vloeien en vraagt zijn verplaatsing naar het 4e regiment jagers, gekaserneerd te Setif, in Algerië.

Op een avond in een restaurant...

Alleen hier kan men zo'n fijne champagne drinken...

Charles is blijkbaar veel beter gewoon en kan niet nalaten het luidop te zeggen...

Het spijt me, maar die champagne deugt niet. U hebt absoluut geen smaak, kapitein !

Luitenant, dat is een belediging en daarvoor eis ik je rekenschap.

Tot uw dienst, kapitein ! Het begon me hier vreselijk te vervelen !

De kolonel wordt op de hoogte gebracht van dat dwaas incident en buldert :

Dat deed de maat overlopen, mijnheer ! Ik stuur je op staande voet naar de hoofdstad terug !

(1) Het gaat hier om gouden francs !

De volgende morgen...

Ik ga dus m'n laarzen verslijten in een klein, vergeten nest in het Oosten.

Geen geluk ! Het regiment vertrekt heden avond voor een veldtocht. Boe-Amama predikt de heilige oorlog en brengt de Arabische stammen in opstand.

Wat ? En hij zal er niet bij zijn ? Dat bevalt Charles niet...

Kolonel, ik smeek je op je besluit terug te komen. Ik ben bereid m'n excuus aan te bieden aan de kapitein...

Goed. Als je je bloed wil vergieten, weze het voor Frankrijk...

Charles de Foucauld is op slag een ander man en bewijst dat hij veel kwaliteiten heeft...

Een sigaar, de Foucauld ?

Neen, dank je, kommandant. Daar m'n soldaten hun tabak moeten missen, heb ik besloten niet meer te roken...

Na bloedige gevechten worden de Khroemirs verslagen en teruggeworpen tot op de Marokkaanse grens...

Vijf weken later. Het hoofdkwartier wacht met spanning op nieuws over de expeditie als...

Daar komen de eerste soldaten terug ! Het is luitenant de Foucauld met zijn manschappen ! Dat is ongelooflijk ! Ze hebben vijftig kilometer per dag afgelegd en dat bij zo'n vreselijke hitte !

Victorie, generaal ! We wilden de eersten zijn om u de zege te melden en draafden heel de dag zo snel we konden door de woestijn...

De slag is ten einde en het 4e regiment jagers keert naar zijn kazerne terug...

Je zit daar al de hele avond te dromen ?

Wel, ik heb heimwee naar de eindeloze horizon en de stilte van de woestijn. Ik verlang terug naar de mysterieuze, grootse vlakten waarover ik galoppeerde...

M'n besluit staat vast. Ik vraag m'n ontslag en ga het onbekende Marokko exploreren, dat voor het grijpen ligt. Ik hoop dat ik zal slagen.

Zodra Charles de Foucauld een burgerpak aan heeft, vestigt hij zich te Algiers en leert de Arabische dialecten...

Rabbijn Mardochaeus Abi Seroer aanvaardt het de gids te zijn van Charles de Foucauld...

Ik wens van Oran naar Agadir te gaan, aan de kust van de Atlantische Oceaan, en dan naar m'n vertrekpunt terug te keren.

Onze enige kans om onopgemerkt te blijven is ons te verkleden in Joodse kooplui.

Op 20 Juni 1883...

Ben je niet bang je in die streken te wagen zonder geleide en als enige bagage onze instrumenten ?

Zelfs duizend ruiters kunnen geen naakt man bestelen !

Elf maanden lang trekt Charles als ontdekkingsreiger door onbekende en vijandige streken en maakt zorgvuldige aantekeningen...

Op een dag in een oase...

Ieder man bidt God op zijn eigen wijze. Ik ben een ongelovige en denk dat ik meer weet dan zij... Daarin vergis ik me erg.

Na veel ontbering komen de twee reizigers eindelijk op vier dagen afstand van hun doel.

M'n muilezel is dood...

Neem de mijne. Ik volg je te voet.

En op 26 Mei 1884...

Kijk ! De zee ligt vlak voor ons !

Ik wist dat het ons zou gelukken en dank zij jouw hulp, bezit ik thans veel interessante gegevens over het binnenland van Marokko...

Enkele maanden later in het Aardrijkkundig Genootschap te Parijs...

Burggraaf Charles de Foucauld verstrekte ons nauwkeurige inlichtingen over zijn reis die niet minder dan 2.250 km bedroeg. Geen enkel modern ontdekkingsreiziger bracht ons een interessanter werk. Voegen we hieraan toe, dat de omstandigheden waarin de Foucauld zijn reis deed uiterst moeilijk waren...

Charles is op slag beroemd en wordt te Parijs, door zijn tante, met open armen ontvangen. Het is bij haar, dat hij z'n manuscript corrigeert voor publicatie...

En wat denk je over de Arabieren, mijnheer ? Vermits je zo lang met hen omging, moet je hen wel goed kennen.

Wat me bij hen het meest opviel, was hun geloof. Ik heb er aan gedacht Mohammedaan te worden, doch hun godsdienst is te materialistisch...

Er is een godsdienst die beter voor je past, m'n waarde. De godsdienst van onze voorvaders, de ware godsdienst...

En de volgende dag...

Eerwaarde, ik ben ongelovig en kom je vragen mij godsdienstonderricht te geven.

Kniel neer en betrouw op God. Hij zal je de genade van het geloof geven.

Zes maanden later staat Charles de Foucauld, in heel Parijs bekend om zijn mondain leven en door zijn ontdekkingsreis, voor de poort van het klooster van Onze Lieve Vrouw ter Sneeuw...

Eerwaarde, ik wens als novice in uw orde opgenomen te worden.

Vijf jaar later zien we hem terug in de pij van de trappisten.

Vader, werken, vasten en waken doe ik met genoegen. Ik verlang echter nog steeds naar de grote eenzaamheid, naar armoede en nederigheid...

Eindelijk krijgt hij de toelating het leven van kluizenaar te leiden. Hij werkt als knecht in het klooster van de Clarissen te Nazareth...

In 1901 gehoorzaamt hij aan de roep van de woestijn en vestigt zich als kluizenaar te Beni-Abbès...

Dat is een grote Franse maraboet die uit vriendschap tussen ons komt wonen.

Wees welkom in de Sahara !

Sta op, kinderen ! Ik stel me geheel in dienst van de armen van de woestijn.

Hij bouwt zijn kluis te Tamanrasset, in het hart van het geheimzinnige Hoggar, en weet het vertrouwen te winnen van de fiere Toearegs.

Ik verzorgde het kind maar God heeft het genezen...

De liefdadigheid van pater de Foucauld is weldra overal bekend en hij is de grote vriend van de arme nomaden...

Pater, wij vragen u ons geschil te beslechten.

Wij hebben vertrouwen in de rechtvaardigheid van een dienaar van God...

1914. De wereldoorlog is uitgebroken en de Fellagas, die van de grens van Tripolitanië komen maken de Hoggar onveilig...

Charles de Foucauld wil zijn beschermelingen niet verlaten en weigert een toevlucht te zoeken in het fort van Salah...

Op 1 December 1916 hebben een twintigtal fellagas besloten pater de Foucauld te ontvoeren en hem als gijzelaar gevangen te houden...

Wie klopt daar ?

Een bode van het fort ?

Grijp hem !

Doch een patrouille van meharisten heeft de fellagas gezien en ze willen de pater bevrijden

Er ontstaat een gevecht. De man, die de gevangene moet bewaken verliest het hoofd en schiet de pater dood...

Zo vond de man, die alles had opgeofferd om de armsten onder zijn broeders te helpen, de dood in het hart van de eindeloze woestijn.

EINDE

Volgende week: DUEL IN DE MANESCHIJN

HEEL VEEL OF HELEMAAL NIET?

DEZE week nodig ik al mijn vrienden uit, deel te nemen aan een spelletje. Hieronder vind je al de titels van de tekenverhalen en rubrieken van « Kuifje ». Neem een blad papier en een potlood. Schrijf in de linkerbovenhoek je naam, voornaam, volledig adres en geboortedatum. Daaronder de vijftien volgende titels, en vermeld naast iedere titel of je er « HEEL VEEL », « VEEL », « EEN WEINIG » of « HELEMAAL NIET » van houdt. Moeilijk is het niet. Je moet dus maar met een van deze vier waarderingen je opinie over elke bladzijde te kennen geven.

Elke lezer die ons op deze manier zijn opinie zal te kennen geven, krijgt een geschenkje.
Vooruit, aan 't werk.
Ik verwacht heel veel brieven.

- ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL
- ONDER ONS (blz 6)
- DE BULTENAAR
- CHLOROPHYL
- BILL MET DE BLAUWE OGEN
- ONZE GROTE TECHNISCHE TEKENING
- DE WITTE RUITER
- POM EN TEDDY
- HET VERHAAL VAN DE WEEK
- 'T PRINSKE
- DE BLAUWE DRIEHOEK
- DE GEZANTEN VAN MARS (LAMBIK)
- DE POSTILJON
- EL MOCCO
- DE ZAAK ZONNEBLOEM

DE SCHOTELS VLIEGEN...

Vorige week hebben we reeds enkele inzendingen gepubliceerd. Vandaag geven we nog enkele verdienstelijke opinies over het steeds onopgeloste probleem van de vliegende schotels. Zoals je bij het lezen zult merken, hebben de Kuifje's vrienden grondig nagedacht over dit geheimzinnig verschijnsel.

DE BOLBLIKSEM

REEDS vele mensen hebben een bolbliksem gezien (door de Engelsen «Ball Lightning» en door de Duitsers « Kugelblitz » genoemd), en ze hebben deze voor een vliegende schotel genomen, omdat ze het bestaan van de bolbliksem niet kennen. De koude en de warme luchtlagen worden plots uit elkaar geschud door verscheidene ontploffingen, veroorzaakt door de atoomproefnemingen, die abnormale grote bolbliksems doen ontstaan, die men voor vliegende schotels neemt, en waarover men sterke verhalen heeft gegeven.

Dat denk ik over de vliegende schotels, schrijft Hugo Mariën van Sint-Niklaas.

VLIEGENDE SCHOTELS BESTAAN!

DAT verzekert Y. de Nys van Middelkerke, en hij schrijft dat hij een hele documentatie over dit onderwerp heeft aangelegd. Uit twee grote dagbladen sneed hij artikelen, waarin volgende gegevens voorkomen : De Duitse ingenieur Klein, van het ministerie van luchtvaart en bewapening van het III• Rijk, verklaarde te Zürich, waar hij aan een vliegende schotel voor drie personen werkt, dat hij het vertrek van de eerste vliegende schotel heeft bijgewoond in 1945. Het was een geteleguideerd prototype, dat startte met een snelheid van 12.400 km per uur, en te Spitsbergen te pletter vloog. De huidige vliegende schotels zijn (steeds volgens dezelfde ingenieur) vliegende schijven, met in het midden een koepel die niet meedraait, en waarin een man kan plaats nemen, daar men er de luchtdruk kan in regelen.

In een ander blad trof Y. de Nys een verklaring aan van een Mexikaanse professor, die tot het besluit is gekomen dat er vliegende schotels bestaan, en men deze niet voor meteoren mag houden en wel om volgende redenen : Meteoren maken eenzelfde geluid als ractievliegtuigen en vliegende schotels niet. Meteoren blinken niet, zoals de vliegende schotels en de meteoren vliegen steeds in boogvorm. Vliegende schotels bewegen zich in een rechte lijn. Men heeft nog nooit een vliegende schotel zien ontploffen, noch er fragmenten van gevonden. Met meteoren is dat reeds dikwijls gebeurd. Ten slotte vermeldt onze correspondent uit Middelkerke nog, dat de Amerikaanse militaire overheden verboden hebben te schieten op vliegende schotels.

NOG STEEDS NIEUWJAARSKAARTJES

SINDS het bestaan van « Kuifje » heb ik nog nooit zoveel nieuwjaarskaartjes ontvangen van jonge lezers en vrienden. Hier volgen dan nog enkele namen van jongens en meisjes die ik langs deze weg mijn beste wederkerige wensen aanbied :

Leo Naert, Freddy De Corte van Brussel; Jean Martens van As; M. Hofman van Hoogstraten; Christian Bel van Oostende; Carlo Dumortier van Leopoldsburg; Christian en Walter Dockx van Mechelen; De Kapers van St Malo van Wemmel; Thierry Delameilleure van Middelkerke; Alfons Peiremans van Heist-op-den-Berg; Erik Martelé van Ichtegem; het St-Norbertusgesticht van Antwerpen; Jean van Cleemputte van St-Niklaas; Charles Nuyts; Anthony De Schacht; Marie-Lon Pirard; Nick Raes van Oostakker; Paul Peeters van Tienen; Jan van Overmeren van Ronse; André Verstreken van Herent; Gilbert Laurent van Oostende; L. van Roosbroeck van Rekem; F. De Bock van Puurs.

TER HERINNERING

DE verzamelaars van Kuifje's Bons kunnen hun Kuifje's punten ruilen tegen onze geschenken in alle bijhuizen van het warenhuis l'INNOVATION.

HOU JE VAN DIEREN?

ONZE GANS

OP zekeren dag kwam pa thuis met een groot pak onder de arm. Tot onze verbazing kwam er een gans uit! Ons ma zei seffens :

— Dat is goed. Ik zal die lekker braden in de oven!

Wij kwamen daartegen in opstand. Onze gans kreeg een hok, en de volgende morgen vonden we een ei! Nu heeft ze al 43 eieren gelegd en wie het meest van de gans houdt is ons ma.

ALLEEN OP DE WERELD

INGEVOLGE de oproep die we vóór enkele weken in « Kuifje »publiceerden, kregen we uit alle hoeken van het land pakjes toegestuurd, die we zonder dralen hebben overgemaakt aan de arme Robert, die zich zeker niet meer zo eenzaam en alleen op de wereld voelt, want hij weet nu dat hij de beste vriend is van alle Kuifje's vrienden.

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang.
Redactie : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc. — *Gedrukt in helio door :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. — *Publiciteit :* PUBLI-Art
KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. — Tel. : 3653. — Giro : 199.334.
Abonnement : 4 fl. per kwartaal.

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden :	70 F.
	6 maanden :	135 F.
	1 jaar :	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden :	80 F.
	6 maanden :	155 F.
	1 jaar :	300 F.

3-2-55

DE AVONTUREN VAN DE BULTENAAR

Gonzague heeft uit de zakken van Lagardère een omslag laten stelen waarin de geboorteakte van Aurora van Nevers steekt...

LAGARDERE SPEELT Z'N LAATSTE TROEF UIT

61 DE verbazing en de heilige verontwaardiging van Lagardère toen hij het litteken op de pols van Gonzague bemerkte, was zo spontaan en eerlijk dat al de getuigen van het toneel er diep door geschokt waren. De Regent zelf kon z'n ontroering moeilijk verbergen. Hij draaide zich om en bekeek Gonzague met een strenge blik, een blik die uitleg eiste. Gonzague zag doodsbleek doch geen enkele trek verraadde hoe bang hij was. « Uwe Koninklijke Hoogheid, zei hij schouderophalend, zal inzien dat ook deze nieuwe beschuldiging van alle grond ontbloot is. Het litteken, waarover deze ellendeling durfde gewag maken, heb ik te Caylus gehaald... » Na een korte pauze voegde hij er aan toe :

62 DOOR de hertog van Nevers te verdedigen tegen zijn moordenaars. » Besluiteloos keek de Regent opnieuw naar Lagardère, wiens sympathiek en eerlijk voorkomen hem imponeerde. « Wat heb je daarop te antwoorden, mijnheer? » vroeg hij. — « Monseigneur, ik kan mijn beschuldiging slechts herhalen. Alvorens de plaats te verlaten waar Nevers door de hand van een gemaskerde neergestoken werd, heb ik de moordenaar met m'n degen een wonde aan de pols toegebracht en heb gezworen hem ééns rekenschap te vragen. Die dag is aangebroken. Prins de Gonzague stelde er zich trouwens niet mee tevreden de hertog te doden, hij wilde ook het kind van het slachtoffer doen verdwijnen...

63 HIERIN slaagde hij echter niet. Niet langer geleden dan heden morgen, wou hij de weduwe van Nevers een dochter opdringen die niet de hare was, doch een zigeunermeisje uit Spanje meegebracht. Gelukkig slaagde deze list van Gonzague niet. Stervende heeft de hertog van Nevers me zijn dochter toevertrouwd en gedurende twintig jaar ben ik voor haar een vader geweest. Indien ik deze avond hier ben, Monseigneur, dan was dit slechts om de echte Aurora van Nevers voor te stellen. » De omstaanders fluisterden opgewonden en iedereen bekeek Gonzague nieuwsgierig. Deze laatste bewoog zich niet, z'n gelaat drukte enkel een diep misprijzen uit...

64 LEUGENS ! Nogmaals leugens ! Ik heb de bewijzen dat het meisje dat ik heden morgen aan de familieraad voorstelde, wel degelijk de dochter van de ongelukkige hertog van Nevers is. En die bewijzen heb ik in mijn hand ! » Bij deze woorden trok Gonzague de verzegelde omslag uit z'n zak. De omslag welke de handlangers van Peyrolles daareven van Lagardère gestolen hadden. Lagardère, die de omslag herkende, kon een kreet van verrassing en woede niet onderdrukken... Al z'n hoop viel in het water. « Die schoften, murmelde hij, ik ben verloren. Dat was het énig bewijs waarover ik beschikte... »

65 DEZE omslag, zei Gonzague, nu zeker van zijn overwinning, bevat een bladzijde uit het register van de kapel van Caylus gescheurd. Op dit blad staat geschreven dat de hertog van Nevers huwde met Aurora de Caylus en uit dit huwelijk een dochter, Aurora genaamd, werd geboren. De brave mensen die Aurora, na de dood van haar vader hebben opgevoed, bewaarden dit document, Goddank, zorgvuldig. » Bevend van verontwaardiging had Lagardère naar al deze leugens geluisterd. Hij zag een laatste kans om de waarheid te doen zegevieren en hij zou die

66 ONRUST en wantrouwen weerspiegelden zich op het gelaat van de moordenaar. « Gonzague, toen je de opdracht gaf me van dit document te beroven, tekende je je eigen doodvonnis. INDIEN JE ER DE MOED TOE HEBT, LEES DAN LUIDOP WAT ER GESCHREVEN STAAT OP DE RUGZIJDE VAN DIT DOCUMENT ! » — « Lees, Gonzague, beval de Regent, het is tijd dat de waarheid aan het licht komt ! » Gonzague begreep niet waarom Lagardère er zo op aandrong dat hij de omslag zou openen. WAS DIT EEN VALSTRIK? Stond er op dit blad iets wat hem zou kunnen ver-

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Een zwarte ooievaar en twee geheimzinnige blikjes hebben Anthraciet, de koning van de zwarte ratten, verlost.

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

BILL MET DE BLAUWE OGEN

Roman van Sam Griffith
Geillustreerd door Ref

In Preston is iedereen van mening dat Bill Callaghan de dood heeft gevonden onder een rotslawine. Twee dagen later komt er een armoedig aangeklede vreemdeling door de kleine stad...

EEN NIEUW HANDLANGER VAN DE BANDIETEN?

DAG, allemaal! groette de onbekende.

Slechts een paar verbruikers keken even op en twee of drie kerels gromden iets onverstaanbaars, iets dat alles behalve vriendelijk klonk. De onbekende scheen zich hieraan niet te storen, hij ging tegen de toonbank aanleunen en bestelde een glas. Dicht bij hem stond Ken Norton, die zijn drank melancholisch door de keel goot in gezelschap van twee andere bendeleden. Plotseling keek Ken op want hij voelde de blik van de onbekende onafgebroken op hem gericht. Hij had reeds een paar brutale woorden in de mond, toen de onbekende hem hartelijk op de schouder klopte en vrolijk riep: « Zie je wel, ik vergiste me niet! Dat is waarachtig die goeie, beste ouwe Norton! Hoe gaat het je, makker? Het is al zes jaar geleden dat we elkaar nog gezien hebben maar je herkent me toch nog, hoop ik? Witney! Elmer Witney!

KEN NORTON richtte zich in heel zijn lengte op, z'n ogen bliksemden en hij wou die drieste onbekende z'n zaligheid lezen. Hij was er immers vast van overtuigd, dat hij nooit of nooit een Witney ontmoet had en deze Witney hem bijgevolg, zes jaar geleden niet kon gekend hebben... althans niet onder de naam Norton, want in die tijd droeg hij een andere naam! Hij opende de mond... en sloot die even zo vlug terwijl z'n ogen uit de kassen puilden als van een vis die plotseling op het droge gegooid wordt...

— Hahaha! Zie je wel, lachte Witney. Herinner je je nog de lol die we samen hebben gehad in de gevangenis?

Norton knikte bevestigend en vond zelfs de kracht te zeggen:

— Ja, ik herken je, Elmer. De verrassing was erg groot voor me, want ik waande je dood.

Ken loog niet... Hij schudde de hand van z'n vriend, aanvaarde een glas, terwijl Witney hem vertelde:

— Wat ben ik blij dat ik je gevonden heb! Ik heb kleine moeilijkheden met de politie moet je weten... Ik weet niet wat ze van mij eigenlijk willen, maar ze hebben pas rust als ik achter de tralies zit! Ik heb hen verlaten, zonder op voorhand te verwittigen, dat spreekt vanzelf!... Als ze me te pakken krijgen, zal ik een kwaad uurtje beleven...

De onbekende had dit op stille toon gezegd, maar toch luid genoeg om door enkele omstaanders gehoord te worden. Burke, die van het gesprek geen woord had laten verloren gaan, trad nader en antwoordde in de plaats van Ken Norton:

— Je klopte op de juiste deur aan, makker! We laten je niet in de steek en als je zo slim bent, als je ons wil doen geloven, hebben we misschien een plaatsje voor je... Bij ons kan je veel geld verdienen, zonder je dood te werken!

Witney gaf Burke de hand en riep:

— Top! Dat is afgesproken!

— Blijf hier. Ik heb nog iets te regelen.

Tien minuten later kwam Burke terug en sprak stil met z'n makkers alvorens het woord tot Witney te richten:

— Over vijf minuten zal ik je aan iemand voorstellen... Je kan paard rijden?

— Wat een vraag, lachte Elmer. Maar... ik heb geen paard!

Een man kwam de herberg binnen en hoorde de laatste woorden van Witney.

— Het paard van Callagan staat nog op het erf, geen middel om dat beest te naderen. Witney zou dat kunnen nemen.

— Ik kan met alle paarden omgaan, antwoordde Witney schouderophalend, ik ben temmer geweest! Ik zal jullie tonen wat ik kan.

Hij ging buiten, de bandieten volgden hem. Op een tweehonderdtal meter van de herberg graasde een paard het magere groen. Het was Blackie. Toen het de mensen gewaar werd, week het paard achteruit. Witney stapte er echter resoluut op toe en floot op z'n eigen, zeer eigenaardige wijze. Blackie bleef staan en liet de man naderen. Nog geen minuut later reed Elmer Witney op de rug van Blackie triomfantelijk naar de verblufte bandieten.

— Buitengewoon! Twintig jongens hebben het geprobeerd, doch tevergeefs.

Ken Norton schudde van het lachen. Zijn gezellen bekeken hem verstoord. Wat kreeg die oude?

— Ik had jullie immers gezegd dat mijn maat een toffe jongen is! zei Ken als wou hij zich verontschuldigen over z'n hilariteit.

ZE gingen weer naar de gelagzaal. Burke nam Elmer Witney bij de arm en leidde hem met nog enkele ander bendeleden naar de geheime vergaderzaal. Daar stond de chef in hoogsteigen persoon. Zijn gezicht was gemaskerd zoals gewoonlijk.

— Dat is de man waarover ik je sprak baas, begon Burke.

Daar is waarachtig die goeie, beste Norton! Hoe gaat het met je, makker?

De gemaskerde bandiet monsterde Witney van het hoofd tot de voeten en stelde hem enkele vragen waarop de nieuweling prompt antwoordde.

— Goed. We aanvaarden je. Om je op de proef te stellen, zetten we je dadelijk aan het werk. Je moet twee mensen ontvoeren. De eerste ontvoering zal niet erg moeilijk zijn; het gaat om een jong meisje... De tweede is gevaarlijker want Ferguson is een man die niet met zich laat spotten!

— Je mag op me rekenen, baas. Ik zal je tonen wat ik kan!

Daarmee werd de vergadering besloten en Witney liep met zijn nieuwe vrienden weer naar de verbruikzaal Toen hij de buitendeur naderde en een blik op straat wierp, schrok hij even. Vlak voor de deur stonden twee inwoners van de stad te praten.

— Staan die twee daar al lang? vroeg hij aan een cowboy.

— Wie? De bankier Page en Lefter?

— Ik ben niet van de streek, ik ken hun naam niet. Ik vroeg het uit louter nieuwsgierigheid.

— Ze staan daar al ten minste tien minuten en het ziet er niet uit, dat ze spoedig een einde willen maken aan hun geklets!

Witney leunde weer tegen de toonbank aan. Hij zag er plotseling erg moe uit. Hij lispelde een paar woorden die niet aan mekaar te rijmen waren:

— Hij is het dus niet... ik heb me vergist... Wie is het dan wel?...

Niemand lette op dat gebabbel. Iedereen scheen gewoon aan dronkenmanstaal... Drie cowboys die op een naburige ranch werkten, traden binnen. Ze kwamen naast Witney staan en babbelden vrolijk.

— Ik heb Donovan gezien, hij zag er zeer tevreden over z'n eigen persoontje uit! zei plotseling een van hen.

— Wie is Donovan? vroeg Elmer Witney aan de cow-boy, die hem aankeek alsof hij het in Keulen hoorde donderen.

— Donovan? Maar dat is...

De rest van het antwoord ging verloren in het lawaai van een dichtslaande deur.

Witney had het echter gehoord.

— Verduiveld! Ben ik een idioot! Hoe is het mogelijk dat ik daaraan niet gedacht heb. Dank je, vriend!

Elmer Witney scheen nu zo vrolijk als een kermisvogel. Hij liep met vaste stap naar de buitendeur doch... Burke's hand kwam neer op z'n schouder.

— Waar loop je zo vlug naartoe, Witney?

— Ik wil een luchtje scheppen! Is dat verboden? antwoordde Elmer droog.

— Dat is inderdaad verboden. En als je geen moeilijkheden op je hals wil halen, blijf dan hier tot men je zegt dat je kan gaan, snap je?

— Goed. Het is afgesproken!

Hij slenterde naar de achterkant van de zaal waar Ken Norton met een ander lid van de bende met de dobbelstenen gooide...

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK:

HET UUR VAN ELMER WITNEY

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik interesseert zich voor het mysterie van de vliegende schotels en tracht Suske en Wiske er warm voor te maken. Tevergeefs echter...

Op 24 Juni 1947 werden er in het luchtruim van de staat Washington (Ver. Staten) voor het eerst lichtgevende schijven gezien

WAT ZIJN VLIEGENDE SCHOTELS?

Waarnemers beschrijven hen als discusvormige voorwerpen met lichtgevende randen. Over de oorsprong van deze voorwerpen tast men nog in het duister. Sommige waarnemers menen dat het luchtverschijnselen zijn, andere waarnemers wijzen deze theorie af. De schijven werden ook beschouwd als zijnde de geleide projectielen van een geheim wapen van de Amerikaanse Luchtmacht. De American Air Force ontkende dit echter en richtte een officiele dienst op om het mysterie van de vliegende schotels op te lossen. Een geheim wapen van Russische oorsprong dan? Zeer onwaarschijnlijk! Waarom zouden deze het risico willen lopen dat hun uitvinding ontdekt wordt, door de schotels boven Amerika en Europa te sturen?

Er is nog een andere stelling nl. deze, dat de vliegende schotels ruimteschepen zouden zijn die van andere, bewoonde planeten komen.

Sommige piloten, welke vliegende schotels opmerkten, menen dat zij, bemand of niet, in elk geval bestuurd worden.

De fantastische snelheid van die schotels (20.000 km. per uur door radarposten waargenomen) zouden ruimtereizen mogelijk maken.

Het is misschien mogelijk dat de vliegende schotels onze planeet reeds jaren gadeslaan...

Nu, de wetenschap lost dit mysterie wel op... Beginnen we maar met het formidabel avontuur te vertellen dat Lambik, Suske en Wiske overkwam met een vliegende schotel...

Lambik is een geestdriftig aanhanger van de theorie, dat de schotels van een bewoonde planeet komen en verdiept zich in de studie van de vliegende schotels...

Met vacantie in zijn bungalow aan de Azurenkust, wil hij Suske en Wiske van de gegrondheid van deze theorie overtuigen. Hij slaagt er alleen in hen hartgrondig te vervelen...

"De vliegende schotels werden in alle tijden waargenomen. Legenden over Atlantis, een wereld-deel dat lang voor onze tijdrekening zou bestaan hebben en door de zee werd verzwolgen, maken reeds gewag van vliegende luchtboten, de Vimanas"

...die het heelal doorkruisten. Zij werden voortbewogen door een drijfkracht die aan de lucht onttrokken werd en zagen er ongeveer uit als deze tekening...

Lambik, dat is kletskoek!

Goed. Als jullie, er niets van geloven, gooi ik de tekening weg! Maar, ik houd staande, dat de vliegende schotels afkomstig zijn van een andere planeet, bewoond door supermensen!...

1.

Zonderling!... Wat een gelijkenis met...

(Wordt voortgezet.)

DE WITTE RUITER

DERDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Tijdens het tornooi doodt de Heer van de Wolvenburcht zijn tegenstander op laffe wijze...

De getuigen van het drama spoeden zich naar Enguerrand, die levenloos op de grond ligt...

De ongelukkige !

Enguerrand is stervende...

Die lafheid moet voorbeeldig gestraft worden !

Ja, we moeten die arme Enguerrand wreken !

We gaan z'n burcht in brand steken !

Hoho, ik moet oppassen.

Enkele uren later in de Wolvenburcht...

Verdubbel de wacht op de wallen. Geef de krijgers wapens ! Ik ga naar mijn vertrekken en wens door niemand gestoord te worden !

Goed, meester.

De rentmeester verwijdert zich, als plotseling...

Verduiveld ! Wat is dat ?

Ik had je toch gezegd die hond in de keukens te houden ! Grijp hem alvorens de meester zich boos maakt...

Kom hier, Draak! Kom hier !

Hoor je me niet ? Kom hier !

Recht binnen ! De Heer zal woedend zijn... Tot daar toe, ik ga er achter...

Niemand ! Ha, daar ben je ! Je verdient straf, weet je dat ? Verdraaid ! Nu is hij alweer weg...

De knaap volgt zijn hond naar de tweede kamer en...

Wat doe jij hier ? Hoe durf je hier binnen komen ?

Het is Draak, meester!

De duivel hale jullie ! Zou hij gezien hebben wat ik deed ? Ja... ongetwijfeld. Hij moet verdwijnen !

Doch op hetzelfde ogenblik stijgt er buiten een hels lawaai op. Een wachter stormt buiten adem de kamer in...

Messire ! Het kasteel wordt belegerd !

Herrie om het Warenhuis!

EEN VERVOLGVERHAAL VAN GOMMAAR TIMMERMANS

KORTE INHOUD

Een kleine provinciestad staat in rep en roer omdat er een warenhuis opgericht werd. De kolonel en enkele notabelen hebben besloten een bom te leggen...

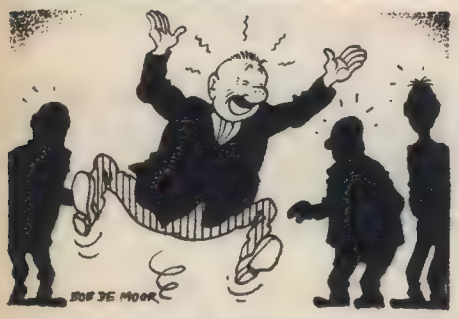

En hij danste van blijdschap met zijn handen omhoog de kamer rond...

HET wierd stil.

De man van Fien Stramijn draaide zijn kaart om : klaveren zes. Hij vloekte van opluchting. De baas uit den ijzerwinkel had klaveracht, en de groentenboer schuppen negen.

Iedereen zag naar den bakker en mijnheer Vervloet, want tussen die twee zou het nu te doen zijn.

— Vooruit dan maar, zei Vervloet en draaide meteen zijn kaart om : klaveren drie !

De bakker viel met zijnen kop op de tafel, al zuchtend en lamenterend.

Ineens bukte hij zich, en zei :

— Hela, wat ligt daar onder uwen stoel, mijnheer Vervloet ?

Kartets raapte een speelkaart van den vloer, en draaide ze om.

— Schuppenaas !

— Ha, gij valse loeder ! riep de bakker. Gij zoudt er ne vader van vier kinderen op uit sturen, en zelf in uw bed blijven liggen, hé ! Eerlijk duurt het langst, schone meneer ! Nu kunde die vuil commissie zelf doen !

En hij danste van blijdschap, met zijn handen omhoog de kamer rond.

Mijnheer Vervloet was zo rood als nen tikkenhaan geworden, en zei :

— Och ik wilde alleen maar eens lachen...

— Awel, lach dan nu maar eens, zei de bakker, en stak een verse pijp aan.

Kolonel Kartets stond recht.

— Wel heren, het is tijd ! Over een half uur is het licht. Hier, mijnheer Vervloet. Stel Zaterdag het mechanisme in werking. Ik wens u veel geluk.

En ieder trok naar huis...

De kolonel speelde de mars van zijn bataljon nog eens op zijn muziekdoos, deed dan zijn licht uit, en ging slapen.

Door het openstaande venster zag hij den haan van de toren al blinken in het eerste oaglicht, en een vroege merel riep op regen.

s Anderendaags was het Zaterdag, en moest het markt zijn.

Maar sinds dat voorval van de Groentenmarkt was er geen boer die zich nog in de stad met groenten wilde of dierf vertonen. Zodat het maar een schraal aantal tentjes was dat op het anders bomvolle marktplein stond.

Buiten de marktkramers van rond de stad, stond Neel zijn fritkar voor het café. En vlak tegenover het politiebureel stond het oud eierboerken van achter het mastenbos, die zijn vier oudste zonen had meegebracht om zijn fragiele waar te verdedigen.

Van den helen gronzigen morgend verkocht hij nog geen vijf eieren ! En diegene die hij verkocht, dienden dan nog om naar den garde zijnen kop te gooien. Sinds zijn twist met den gareelmaker stond de garde bij de arme mensen hevig in den beet.

Neel met zijnen frit, had al even weinig te doen, en kon zijn waar, — die den helen morgen had liggen sudderen, en slap en fleps

Men gooide met de pinten naar malkanders hoofd, zodat het bier de straat op liep...

was geworden gelijk verslagen salaad, — 's noenens op den vuilbak kappen.

Alleo, alles bijeen : 't was een markt van niets...

De toestand stond gespannen lijk een vioolsnaar. Maar de burgemeester was gerust. Morgen zou de deken een vlammenden preek afsteken, en eer de processie nog maar den helft van haren toer zou gedaan hebben, zou alles in kannen en kruiken zijn.

De nanoen passeerde rustig. Maar tegen den avond vlamden de ruzies weer op, en in 't café op de markt gooide men met pinten naar malkanders kop, dat het bier zomaar onder de deur de straat opliep.

Buiten een paar schrammen, een paar spiegels en verneukte zondagse kostumes, kwam iedereen er nogal goed vanaf.

De nacht daalde over de toren en huizen, en één voor één gingen de lichten uit, tot dat het helemaal donker was, en de nachtwaker met zijnen hond op ronde ging.

Overal was het donker. Behalve bij mijnheer Vervloet. Die was zijn eigen aan 't verkleden... in bruine pater !

Om tien vóór twaalf haalde hij de gevreesde valies van onder den toog, luisterde nog eens aan den trap of zijn vrouw wel sliep en ging dan naar de keuken om den wekker te stellen.

Hij was er maar fijn mee bezig, als hij plots iets op den trap hoorde.

Rap deed hij 't licht uit, en hij met zijn valies langs de achterdeur buiten.

Daar kroop hij over de haag en begaf zich dan naar den bouw.

Met zijn pillicht zocht hij op het plan het bewuste sterfputteken, liet de valies er in zakken, en wilde zich juist uit de voeten maken, als de nachtwaker kwam binnengestapt.

Mijnheer Vervloet vluchtte lijk een weerlicht den kelder in, en bleef daar op den trap zitten luisteren.

De nachtwaker zette zich op enen omgedraaide mortelemmer, nevens een stellinglicht en begon zijn boterhammen met kaas op te eten. Nevens hem zat den hond.

Mijnheer Vervloet kreeg het warm en koud tegelijk in zijnen kelder want nu hij daar zo in den pikkendonker zat, dacht hij er ineens aan dat hij den wekker wel had opgewonden, maar hij wist niet meer op welk uur hij den afloop had gesteld, daar hij thuis was gaan lopen... Hij kon hier niet weg, want de nachtwaker, die nu gedaan had met eten, was zijn gazet aan 't lezen !

De bom kon evengoed nu ontploffen, als binnen een uur, of binnen tien uur dacht mijnheer Vervloet, en hij schoof zenuwachtig over en weer.

De hond daar boven hoorde iets en gromde.

— Kom, kom, zei de nachtwaker, ge moet niet kwaad zijn. Iedereen slaapt immers.

Ondertussen was de verstekeling buiten zichzelf geraakt van schrik.

(Wordt voortgezet.)

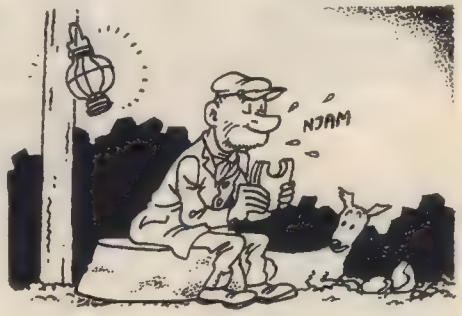

De nachtwaker zette zich op enen omgedraaiden mortelemmer en begon zijn boterhammen met kaas te eten

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

GEHEIME OPDRACHT IN DE WOESTIJN

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

De circuslui omsingelen de villa waar de bandieten Teddy [illegible] organiseert de verdediging en geeft wapens aan zijn handlangers...

DE SPRONG naar de VRIJHEID

VERHAAL
VAN YVES DUVAL
GEILLUSTREERD
DOOR FRED FUNCKEN

ZEVENTIENHONDERD DRIE EN NEGENTIG. Revolutie in Frankrijk. Niet de enige, doch de grote die de hoofden van Lodewijk XVI en Marie-Antoinette deed vallen. Van Parijs uit liep het vuur naar het platteland en weldra klonk overal de slogan: VRIJHEID, GELIJKHEID, BROEDERLIJKHEID. In naam van de vrijheid en de broederlijkheid rolden niet alleen de hoofden van de oude bewindhebbers, doch ook van grote revolutionnairen en van mensen die in de grond met de zaak niets te maken hadden. In woelige tijden gaat dat meestal zo. Hier is dan een kleine geschiedenis uit die bewogen dagen.

MONT-ANGELYS, een dorpje tegen de grens van Savooie, had nog niets van de revolutie gezien of gehoord en pastoor Vincent las iedere dag de mis alsof hij van de decreten van de nieuwe machthebbers niet op de hoogte was. Op een morgen echter kwam er uit de richting van de stad Grenoble een groep rebellen onder leiding van Octave Mahaut, een jonge snaak die notarisklerk was geweest doch blijkbaar z'n buik vol had van stoffige papieren en saaie akten. Toen de inwoners van Mont-Angelys er van hoorden vluchtten ze de bergen in.

Daar vloeide een kleine bergstroom die grens vormde tussen Frankrijk en het hertogdom van Savooie. Men moest slechts over de kleine, houten brug lopen om veilig te zijn. De vrouwen pakten vlug hun schamele huisraad in, namen hun kinderen op de arm en liepen zo vlug ze konden, de mannen sleurden hun vee mee en al wat ze dragen konden, de priester verborg de gewijde voorwerpen van z'n kerk op z'n borst en volgde de stoet.

★

REEDS zagen ze het grijze dak van het Hof van Hozier dat eertijds diende als schuilplaats voor de jagers doch nu bewoond was door de laatste afstammeling van een nobele, doch geruïneerde familie. Markies Bertrand d'Hozier woonde er alleen met zijn merrie en zijn honden en de vluchtelingen hoopten er onderdak te krijgen en langs daar de brug, die vlak bij het kasteel lag, te bereiken. Plotseling echter weerklonk er een geweerschot.

— De bende van Mahaut heeft een binnenweg genomen, opperde iemand. Ze zullen de bergstroom bereiken voor we over de brug zijn en ons neerschieten als hazen!

— Kom, we lopen naar het Hof van d'Hozier, riep de pastoor. De markies is waarschijnlijk reeds de grens over, doch binnen de muren van het kasteel zijn we veilig. Hoofdzaak is tijd te winnen. Met die Mahaut valt er misschien nog te praten.

Weer klonken er schoten en de vluchtelingen stormden naar de poort van het hof, die op een kier stond. De laatsten barrikadeerden de poort zo goed en zo kwaad ze konden. Op het binnenplein zadelde de markies zijn paard. Hij keek op en vroeg:

— Wat is er gaande? Zijn er jagers in de buurt? Even kijken wat er aan de hand is.

De markies was een lange, magere grijsaard nog kaarsrecht en vlug ondanks zijn vijf en zestig jaar. Met enkele woorden bracht de pastoor van het dorp hem op de hoogte van de toestand. Veel uitleg was er trouwens niet nodig want geweerkolven beukten reeds op de poort en dreigende stemmen schreeuwden:

— Verraders! Open de poort in naam van de wet!

Maar de poort was uit stevige eikenhouten balken en het slot en de kettingen hadden al meer stormen getrotseerd...

— Red ons! Red ons en onze kinderen! smeekten de vrouwen.

De grijsaard keek naar de vluchtelingen. Met zijn gelapte klederen en versleten laarzen was hij al niet veel beter gekleed dan zij, maar van zijn energiek en fijn gelaat ging er een kalme vastberadenheid uit die hen moed en vertrouwen schonk.

Een knaap die op een kar gekropen was en de doening van de rebellen gadesloeg, riep plotseling:

— Ze leggen het vuur aan de grote poort!

— Mijnheer pastoor, zei de markies, breng de mensen naar de achterkant van het kasteel. Van de deur van de paardenstal tot aan de brug, dat zijn slechts een paar stappen. Ik verlaat het binnenhof langs de poort aan de voorkant en houd de bende tegen, terwijl jullie over de brug trekken. Eens aan de overkant, duwen jullie de brug in het water. Begrepen?

— Neen, neen, ze zullen je neerschieten. Dat offer kan ik niet van je aannemen!

— Mijnheer pastoor, ik heb er absoluut geen lust toe mijn hoofd op de guillotine kwijt te geraken. Toen ik achttien jaar was heb ik de slag van Fontenoy meegemaakt, m'n grootvader en vader zijn gestorven met het

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

wapen in de hand. Het is niet omdat ik nu arm ben dat je me de gunst zult weigeren te paard te sterven!

Voor de poort steeg een dichte rookwolk op en men hoorde het droge hout kraken.

— Doe wat ik je gezegd heb, mijnheer pastoor, en geef me je zegen.

De markies knielde neer en pastoor Vincent zegende hem. Toen liepen de dorpelingen naar de stallen, terwijl de markies de grote poort met een ruk opende. Een gordijn van rook en vuur onttrok hem aan de ogen van de manschappen van Mahaut. Hij sprong te paard en riep:

— Vooruit, Clorisse! Vooruit! Het is de laatste rit die we samen maken.

Het paard sprong over de vlammen en kwam te midden van de Sansculotten terecht.

— Hé! Die wil vluchten! Schiet! Schiet dan toch! beval Mahaut.

De rebellen schouderden het geweer en schoten. Twee, drie kogels floten rond de oren van de markies. Ten gevolge van de rook was het echter niet mogelijk juist te mikken. Alvorens ze de kans kregen hun geweer opnieuw te laden, had de markies zijn paard omgekeerd en was met getrokken degen op hen afgestormd.

— Hij is alleen! Jullie zijn met een twintigtal! Schiet hem neer! schreeuwde Mahaut.

Niemand scheen echter lust te hebben te dicht bij de degen of bij het paard te komen dat wild voorbij hen op en neer liep, terwijl de markies hakte en kerfde. Toen floten er enkele kogels.

— Wanneer zij de tijd hebben gekregen hun geweer opnieuw te laden, hebben m'n beschermelingen ook de tijd gehad over de brug te komen, dacht de markies.

Hij werd van alle kanten omsingeld doch kon zich, dank zij een paar krachtige zwaaien van z'n degen, een uitweg banen en zijn paard in de richting van de grens drijven. In de verte zag hij de dorpelingen reeds op de overkant van de stroom staan.

— Wacht! Wacht! Daar komt de markies! riepen enkele vrouwen.

Het was echter te laat, de oude brug viel met een luid gekraak in de bergstroom en verdween. Geheel wild door de strijd en het vuur, gehoorzaamde het paard niet meer aan de bevelen van z'n meester en liep blindelings naar de stroom toe. Er was nog één kans om het er levend af te brengen en daarvan maakte de markies als een volleerd ruiter, gebruik. Hij trok de teugels aan, drukte de sporen in de flanken van het paard en... met een fantastische sprong stond Clorisse aan de andere oever, op het grondgebied van Savooie en was gered.

Tedere maand

verschijnt er een nieuwe reeks van zes « KUIFJE'S CHROMO'S », allen even interessant als mooi. Deze maand kan je in ruil voor 100 punten de tweede reeks bekomen van

DE GESCHIEDENIS VAN DE ZEEVAART

HIERONDER een van de zes chromo's uit deze prachtige reeks : een « KRAAK UIT DE XVe EEUW ». (Een kraak is een oud Portugees vaartuig). Niet alleen zijn tekening en kleuren zeer mooi, ze zijn nauwkeurig tot in de geringste details. Daardoor krijgt de collectie een grote documentaire waarde. Formaat van de chromo's: 13 x 20 cm.

We herinneren er je aan, dat je van deze prachtige collectie volgende reeksen kan verkrijgen :

VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1900), reeksen 1 tot 6
VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939 1945), reeksen 1 tot 10
AUTOMOBIEL (Oorsprong), reeksen 1 tot 5
LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2
SPOORWEGEN, reeks 1

ENKELE VAN ONZE ANDERE GESCHENKEN

Prentjes de SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van 50	75 punten
MEESTERWERKEN DER SCHILDERKUNST, reeksen van 5 schilderijen	200 punten
KUIFJE'S porte-monnaie	200 punten
Foto's in relief « DE ANTWERPSE DIERENTUIN », met speciale bril	200 punten
KUIFJE'S portefeuille	200 punten

ENZ . . ENZ

En in de Kuifje's schrijfboeken

JE VINDT DE KUIFJE'S BONS OP DE PRODUCTEN VAN:

VICTORIA • PILSBERG
MATERNE • PROSMANS
SKI & FRANCO-SUISSE
HEUDEBERT • HORTON
NOSTA • TOSELLI • PANA
• PALMAFINA • KUIFJE •

STUUR JE KUIFJE'S BONS NAAR KUIFJE – DIENST T.
Lombardstraat, 24, BRUSSEL.

GESCHENK : VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE!

DOOR WILLY VANDERSTEEN

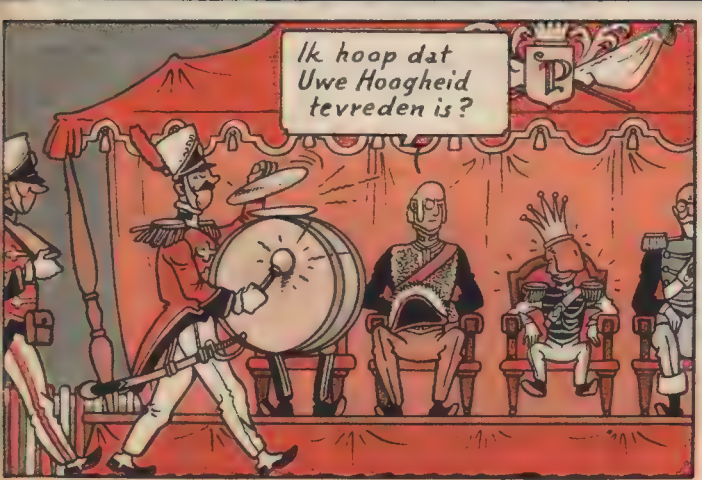

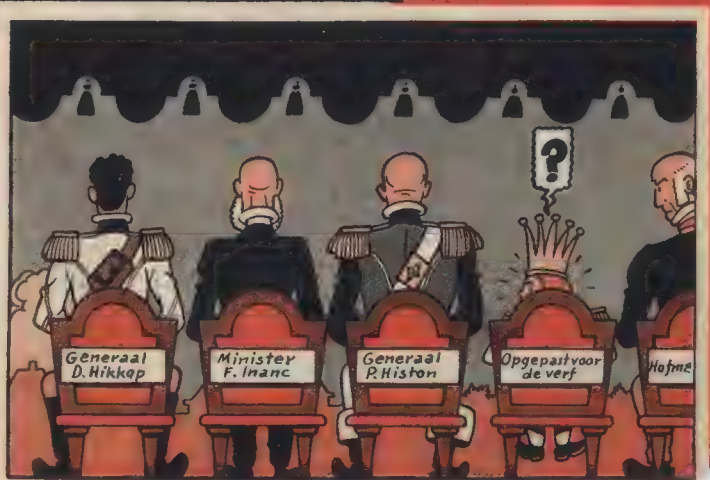

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

De twee spionnen, door Dan betrapt, vluchten per helicopter op het ogenblik dat de politie van Woomera aankomt. Dan heeft zich aan de helicopter van de bandieten vastgeklampt en vliegt mee...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

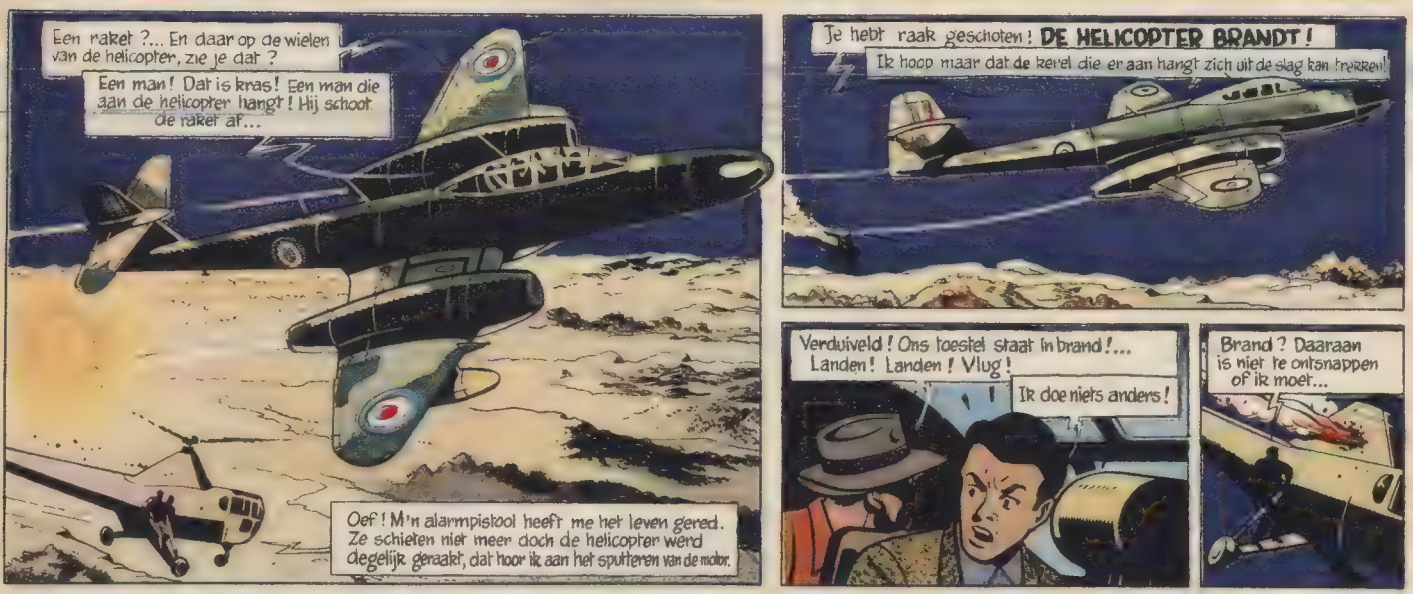

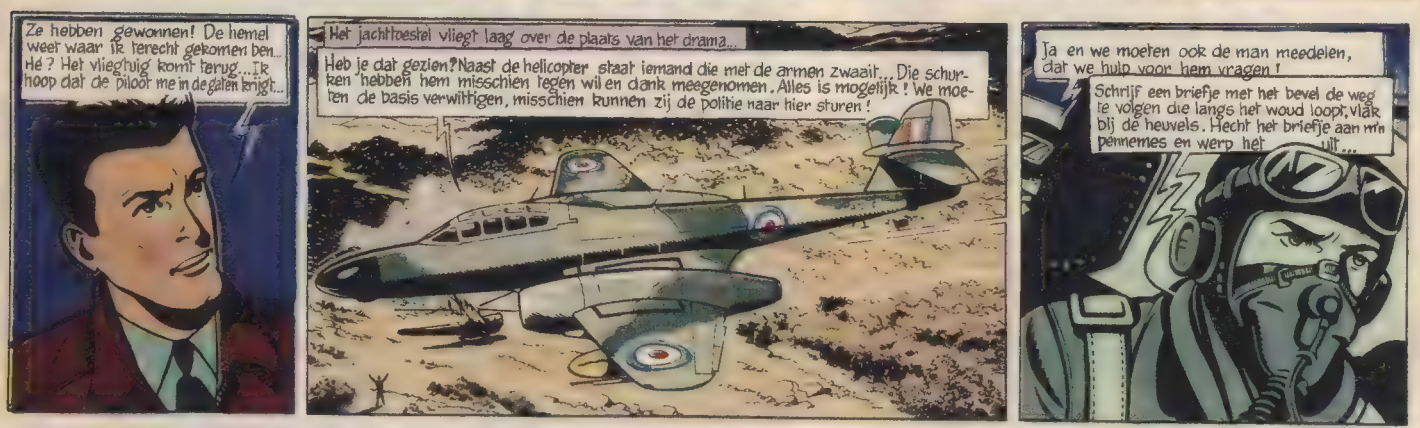

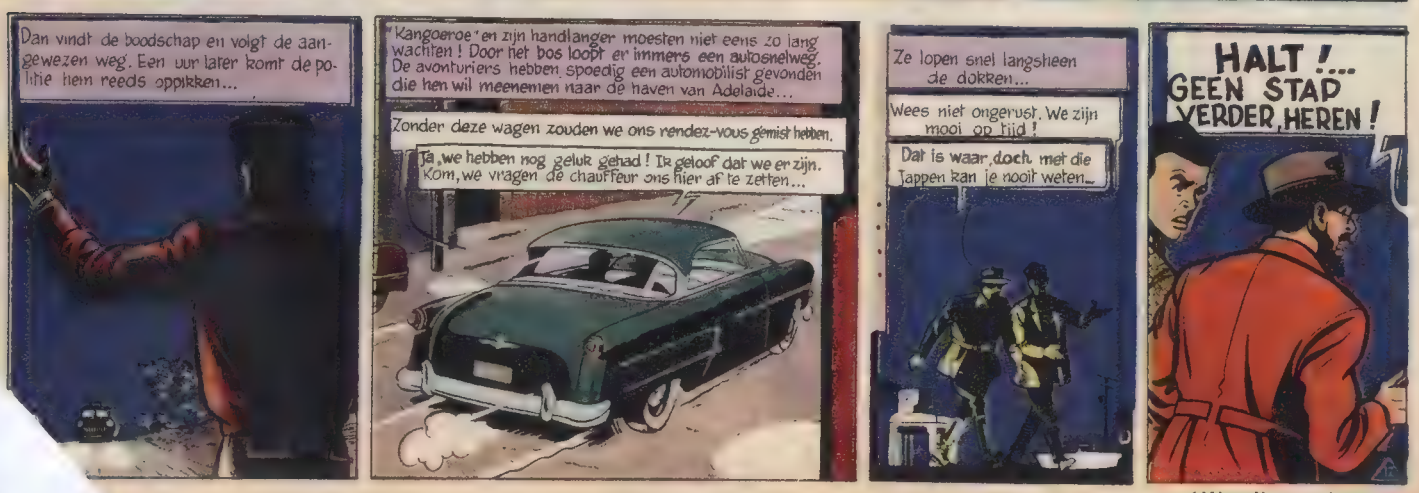

(Wordt voortgezet.)

GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG 1955

2.000 PRIJZEN VOOR EEN WAARDE VAN 400.000 FRANK

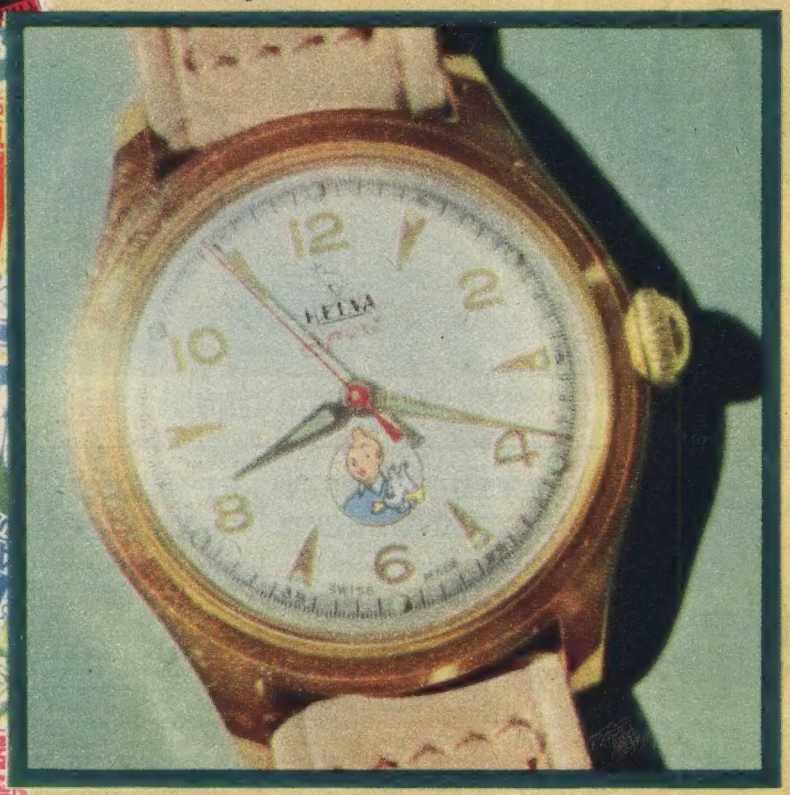

EEN KUIFJE'S UURWERK

voor de deelnemer die het beste antwoord stuurt

OP DE BIJKOMENDE VRAAG

De bijkomende vraag dient om de deelnemers met hetzelfde aantal punten te schiften. Als prijs wordt hiervoor een HELVA-SPORT uurwerk, type KUIFJE, met zeventien robijnen uitgereikt.

Je kan dit uurwerk winnen zelfs wanneer je al de proeven van de GROTE PRIJSVRAAG niet juist kon beantwoorden.

De bijkomende vraag vormt inderdaad op zichzelf een kleine prijsvraag.

DIT IS DE BIJKOMENDE VRAAG :

HOEVEEL TIJD (UREN, MINUTEN EN SECONDEN) HEEFT EEN BEDIENDE VAN DE « KUIFJE'S BON » DIENST NODIG OM 10.000 KUIFJE'S BONS TE TELLEN ?

De tijd werd gechronometreerd met een HELVA-SPORT uurwerk, type KUIFJE door Meester Frankignoul, deurwaarder te Brussel, die het procesverbaal heeft opgemaakt.

Voorbeeld van antwoord : Om 10.000 Kuifje's Bons te tellen heeft men 16 u. 22 m. en 45 sec. tijd nodig.

HET FORMULIER

WORDT IN ONS VOLGEND NUMMER INGELAST. WACHT DUS TOT VOLGENDE WEEK OM ONS JE ANTWOORDEN TE ZENDEN.

REGLEMENT VAN DE PRIJSVRAAG

1. De GROTE KUIFJE's PRIJSVRAAG 1955 is kosteloos en al de lezers van ons blad, van welke nationaliteit ze ook wezen, mogen er aan deelnemen.
2. De deelnemers moeten ten minste zes jaar zijn en mogen de leeftijd van achttien jaar niet overschreden hebben, d.w.z. geboren zijn tussen 1 Januari 1936 en 1 Januari 1949.
3. De prijsvraag is verdeeld in zes proeven.
4. De antwoorden op de zes vragen moeten ons **samen** toekomen op een speciaal formulier, dat ten gepasten tijde in ons blad zal ingelast worden.
5. Op dit formulier moeten de zes deelnemingsbons gekleefd worden : 1, 2, 3, 4, 5 en 6. Bovendien moeten er vijf punten van de KUIFJE's BON aan toegevoegd worden.
6. Dit formulier, behoorlijk ingevuld en voorzien van je handtekening, moet in 'n gefrankeerde omslag gezonden worden naar KUIFJE-BRUSSEL, met de vermelding : « GROTE KUIFJE's PRIJSVRAAG 1955 ».
7. Deze omslag mag niets anders bevatten dan het formulier met de deelnemingsbons en de Kuifje's bons voor een waarde van 5 punten. Geen brief of mededeling !
8. De correctie van de proeven wordt in onze kantoren gedaan onder het toezicht van een deurwaarder. Tegen onze beslissingen kan geen beroep worden aangetekend !
9. De deelnemers die in Kongo of overzeese gebieden wonen, krijgen een maand langer tijd.
10. De prijzen welke niet afgehaald zijn vóór 31 December 1955 worden, van die datum af, opnieuw het eigendom van KUIFJE. Geen enkele prijs kan omgeruild worden.

NEEM DEEL AAN ONZE GROTE PRIJSVRAAG
EN WIN DE PRACHTIGE

FIAT 1100 A

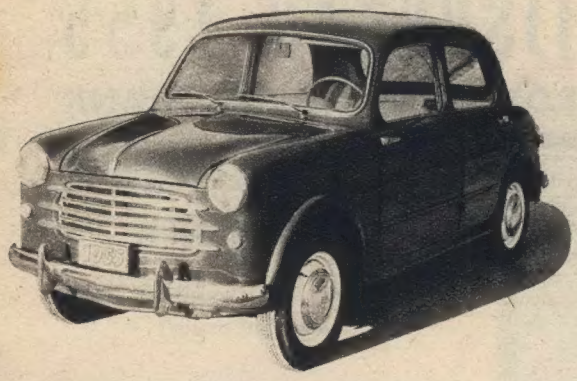

- Een 4 cylinder motor die niet meer aan zijn proefstuk is en ontelbare overwinningen behaald heeft.
- Zelfdragende carrosserie.
- Vier plaatsen en vier deuren.
- Bliksemsnelle reprisen.
- Verbruikt maar 8 liters per 100 km.
- Max. snelheid : meer dan 115 km. per uur !

ELEGANT. — NERVEUS. — ROBUST.
DE FIAT 1100 A IS
DE IDEALE WAGEN VOOR JONGE MENSEN !

★

Bovendien kan je deze prijzen winnen :

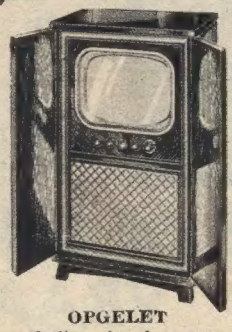

Een televisietoestel en radiotoestellen PHILIPS.

Fietsen « Constellation » en « Hurricane » van de firma AJAX.

Ping-Pongtafels, tenten, rugzakken en voetballen van de firma GOVERNOR.

Electrische treinen FLEISCHMANN.

Constructiedozen MIGNON.

Zeilschepen, auto's en vliegtuigen van de firma SCIENTIFIC.

Albums van de LOMBARD UITGAVEN.

Albums van de KUIFJE's BON.

Colli met de producten van de KUIFJE's BON.

En uurwerken HELVA, type KUIFJE.

OPGELET

Indien je de nummers van « Kuifje » wenst, waarin de proeven van de Grote Prijsvraag gepubliceerd worden, pen ons dan een briefje en voeg 6 F. in postzegels bij voor ieder gewenst nummer.

IN HET GEHEEL 2.000 PRIJZEN VOOR
EEN WAARDE VAN 400.000 FRANK !

DE POS

Een kiekje uit het land van de Pharao's ? Neen ! Een hoekje van de Antwerpse Zoo.

PINOCCHIO HEEFT ZIJN STANDBEELD

PINOCCHIO werd geschreven door Carlo Colodis (schuilnaam voor Lorenzini) in de tweede helft van de vorige eeuw en was spoedig het meest geliefde boek van alle Italiaanse kinderen. Het werd in tweehonderd talen vertaald en de film van Walt Disney maakte Pinocchio over heel de wereld bekend. Te Pinocchio nabij Ancona aan de kust van de Adriatische zee heeft de lieveling van de Italiaanse kinderen thans zijn standbeeld gekregen

EEN STUKJE UIT EEN FRANSE KRANT

1870. — HOOFDKWARTIER. — Onze 19e Divisie rukte Tours binnen. Van 15-10-1870 tot 15-12-1870 heeft de militaire post anderhalf millioen pakjes besteld.

PARIJS : Ieder man in de stad is bewapend. De regelmatige verdedigingstroepen zijn 200.000 man sterk. Er sterven veel mensen in de stad. Op de markt kosten de katten voor ragout negen francs en de ratten een franc het stuk.

Een Amerikaans schrijver speelt keukenpiet

DE Amerikaanse romanschrijver F. Scott Fitzgerald, die in 1940 overleed, heeft ten gerieve van de lekkerbekken eens een paar recepten neergeschreven (recepten die hij zelf had geprobeerd !) speciaal bestemd voor de feestdagen. Hier gaan er twee van : kalkoen met whiskysaus; neem een kalkoen en neem 5 liter whisky. Dien de whisky op aan de gasten en voeg de volgende dag de kalkoen toe. Vergeet niet te roeren. Mongoolse kalkoen : neem drie stukken salami en een groot kalkoengeraamte. Leg deze op tafel en haal er dan een Mongool bij om je uit te leggen hoe het nu verder moet...

Onder het masker en de klederen van El Mocco, ontdekken Pat Rick en Mass Tick de schuilt

PAT RICK EN MASS TICK i

Pat Rick deelt de sheriff dan mede dat ze de bende van El Mocco, die de bank wilde beroven, op de vlucht hebben gejaagd. Ze gaan naar de bank

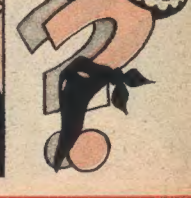

TIJON

DE TIROLER KEEK SIP

EEN Tirools zanger reisde naar Egypte om er een recital van Tiroolse volksliederen te geven. Op een avond na zijn optreden vroeg hij aan een Egyptische kennis : « Hoe klonken die Tiroolse jodelliederen in de oren van de Mohammedanen ? » — « O, antwoordde de Egyptenaar, ze herinneren ons aan Tarzan. » De Tiroolse jodelaar keek heel erg sip... Dat is begrijpelijk !

EEN KLEINE VERGISSING

EEN inwoner van een Duitse stad kreeg de rekening thuis bezorgd van zijn eigen begrafenis. Hij toog er natuurlijk mee naar het gemeentehuis om uitleg te vragen. De ambtenaar zei hem heel gemoedelijk : « Beste vriend, dat zal een kleine vergissing zijn. Steek de rekening van je eigen begrafenis in de scheurmand en maak het goed ! »

WAAROM BRENGT EEN SCHOORSTEENVAGER GELUK?

EEN schouwvager zien, brengt geluk » zegt de volksmond. Men meent te weten, dat men dit zegt sedert de regering van keizerin Maria-Theresia van Oostenrijk. Op een Nieuwjaarsnacht brak er nl. brand uit aan het Hof van Wenen die, dank zij het moedig optreden van een groep schoorsteenvagers, vlug kon worden geblust. Iedereen loofde de schoorsteenvagers en zei dat ze « een geluk waren voor Wenen en voor heel het land. »

De stationchef houdt een oogje in het zeil... Of er misschien iets schort aan die foto vermits de chef groter is dan zijn station ? Neen, het is het station van Madurodam, de Hollandse Lilliputstad.

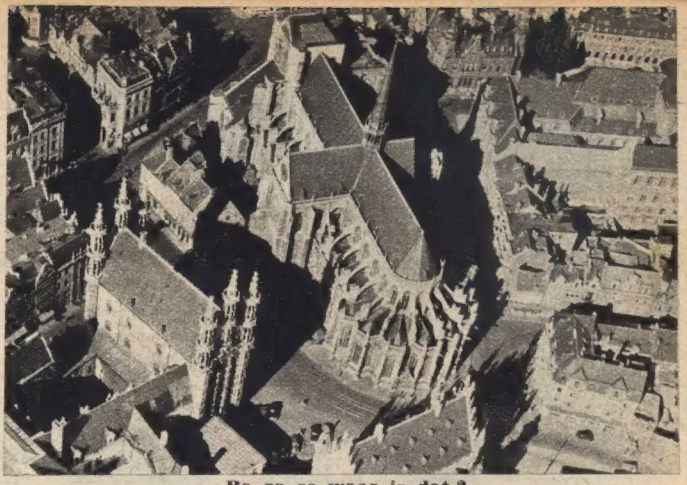

De Sint-Pieterskerk en het Stadhuis van Leuven.
Ra ra ra waar is dat ?

NIET LACHEN ALS JE TELEFONEERT !

EEN vrouw uit West-Zeeland, wier naam niet bekend werd gemaakt, had zich reeds herhaaldelijk bij de telefoonmaatschappij beklaagd over het feit, dat haar telefoongesprekken dikwijls werden afgebroken. Ze kreeg een nieuw toestel en de kabels in haar huis werden vernieuwd. Doch niets mocht baten. Ten langen laatste werd ze voor een proef op de telefooncentrale ontboden. Ze beproefde een aantal toestellen en alles ging opperbest tot de technieker een mop vertelde en de dame lachte... De verbinding werd op slag verbroken.

De stembanden van de dame trilden als zij lachte precies met dezelfde frequentie als het signaal, dat automatisch intreedt wanneer een telefoongesprek op een der lijnen, die tegelijkertijd 48 verbindingen opneemt, eindigt. De regie heeft de dame verzocht niet meer te lachen wanneer ze telefoneert !

UITSLAG VAN DE VDO-PRIJSVRAAG

DEZE internationale prijsvraag die open stond voor de jongens en meisjes uit alle landen, heeft een reuze succes gekend ! Bij duizenden heeft men er uit alle Europese landen aan deelgenomen.

Ziehier het lijstje van Kuifjeslezers die in deze internationale prijsvraag een goede plaats verwierven en een prijs gewonnen hebben :

9e prijs : Huberte Thissen, rue Thier Mère Dieu, 17, Verviers : **een draagbare radio.**

16e prijs : Pierre Toussaint, Onderwaterstraat, 56, Luik : **een campinguitrusting.**

17e prijs : André Gillisjans, St-Jansstraat, 19, Brussel : **een campinguitrusting.**

88e prijs : F.C. Vandervondelen, H. Consciencelaan, 45, Evere : **een vulpen en potlood in étui.**

97e prijs : J.P. Talpe, Doornikwijkstraat, 24, Kortrijk : **een vulpen en potlood in étui.**

167e prijs : F. Vanbesauw, Ten Eekhovelei, 357, Deurne N.: **een tafeltennis.**

186e prijs : Michel van der Eecken, Frère Orbanlaan, 22, Gent : **een pennemes in étui.**

BEN JIJ REEDS LID VAN DE KUIFJE'S CLUB ?

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

Kuifje rent naar de deur want hij hoorde in de donkere tuin drie schoten knallen...

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

(Wordt voortgezet.)